WIKIPEDIA

Lyykian kieli

Lyykian kieli[1] on muinaisessa Lyykiassa puhuttu kuollut kieli. Se kuuluu indoeurooppalaisten kielten heettiläiseen ryhmään.[2]

Xanthoksen kivi lyykiankielisine piirtokirjoituksineen.

Lyykian kieli tunnetaan kiveen hakattujen ja rahojen sisältämien piirtokirjoitusten perusteella.[2] Ne edustavat kahta eri murretta, joista rakenteeltaan arkaaisempi tunnetaan nimellä *miljan*. Kirjoittamiseen on käytetty kreikkalaista muistuttavaa[3] vähäaasialaista kirjaimistoa.[4]

Lyykialla ja luuvilla on yhteisiä piirteitä, joiden perusteella ne on yhdistetty erilliseksi heettiläisten kielten alaryhmäksi. Toisaalta niiden välillä on myös huomattavia eroja, jotka estävät yhteisen kantakielen rekonstruoimisen. Todennäköisempää onkin, että samankaltaisuudet ovat syntyneet murteiden välisen vuorovaikutuksen tuloksena.[2]

Lähteet

1. Anhava, Jaakko: *Maailman kielet ja kielikunnat (3. painos)*, s. 91. Tampere: Gaudeamus, 2005. ISBN 951-662-734-X.
2. Roger D. Woodard (ed.): *The Ancient Languages of Asia Minor*, s. 46. Cambridge: Cambridge University Press, 2008. ISBN 978-0-521-68496-5.
3. Roger D. Woodard (ed.): *The Ancient Languages of Asia Minor*, s. 47. Cambridge: Cambridge University Press, 2008. ISBN 978-0-521-68496-5.
4. *Lingvistitšeski entsiklopeditšeski slovar*, s. 267. Moskva: Sovetskaja entsiklopedija, 1990. ISBN 5-85270-031-2.